

МЕФИСТОФЕЛЬ.

Съгласни ли сте съ вази да съдимъ?
Катъ нѣма вино хубаво сега,
Разтуха въ разговори ще подира.

АЛТМАЙЕРЪ.

Изглежда милостъта ви много да подбира.

ФРОШЪ.

Нощта въвъ Рипахъ да не ви е спряла?
Нали гостувате у Ханъ Парцала.

МЕФИСТОФЕЛЬ.

Не, днесъ отъ тамо нашия пжтъ не мина,
Но били сме при него прѣзъ онѣзи дни;
Разправяше за нѣкой свой роднина;
Заржча много здраве да му носимъ ний.

(Покланя се на Фроша).

АЛТМАЙЕРЪ (тихо).

Ха, тъй! Не е той простъ.

ЗИБЕЛЬ.

Сѣче му тая!

ФРОШЪ.

Но чакай, ще го изиграя.

МЕФИСТОФЕЛЬ.

Да, мисля, чухме ние тукъ
И пѣсни въ хоръ да се разнасятъ;
И кой знай, колко всѣки звукъ
Тѣзъ сводове ще да отгласятъ.

ФРОШЪ.

Не сте ли нѣкой майсторъ музикантъ?